

ஒத்தும் ஸெருக வந்தாய்

நீர்வை தி. மயூரகிரி

“ஏற்றம் பெருக வந்தாய்”

(கவிதைத் தொகுப்பு)

நீர்வை தி. மயூரகிரி

நூல்:- "ஏற்றம் பெருக வந்தாய்"
வகை:- கவிதைத் தொகுப்பு
நூலாசிரியர்:- நீர்வை. தி. மயூரகிரி
பதிப்புரிமை:- நூலாசிரியர்
விலை:-
பக்கம்:- V + 60
முதற்பதிப்பு:- 2013 ஓகஸ்ட் 11
அச்சுப்பதிப்பு:- ஷாம்பவி பதிப்பகம்,
யாழ்ப்பாணம்.
கிளை: நீர்வேலி.

Book Title:- "Attam peruka vanthai", (Poems)

Author:- T.Mayoorakiri, neervely

Price:-

Page:- V + 60

First Edition:- 2013 August 11

Printers:- Shampavi Printers, Jaffna,

T. P.: 021 2224143

Branch - Neervely.

shampavi2009@gmail.com

உள்ளே....

01. தெய்வீகப் பெண்
02. ஓட்டம்
03. வல்லை வெளியில் ஒரு மாலைப் பயணம்
04. அழத்தெரியாத நிலமே
05. நீதியற்ற சாதி
06. தேர்வு தேர்தல் திறமை
07. பெண் எனும் புதிர்
08. கதிரொளிக் கடவுள்
09. கார்த்திகைத் தீபங்கள்
10. வந்தவாறு எவ்வாறு
11. கடல்
12. அழகுரலின் அவலம்
13. தனிப்பாடல்கள் சில
14. பயணம்
15. சீர்தரு வேளாண்மை எங்கே?
16. தாய்மை
17. அழகுக்கொரு வடிவானவன்
18. வரலாறு சொல்வது என்ன?
19. புழுக்குக் கதைகள்
20. பண்படுத்தும் திருநாட்கள்

21. கண்ணனுக்கு விழா
22. பெரியோர் பெருமை
23. இன்றைய திரைப்படங்கள்
24. அழகு சொஞ்சம் செல்வம்
25. ஆடலில் ஒரு அரிய தவம்
26. பெரிய ஆள் திருவுஞ்சல்
27. திருமகள் திருவுஞ்சல்
28. இணைய உலகு
29. தனிநாயக விழா
30. மலர்ச்சி உற்றாள்
31. ஆனந்தத் தேன்
32. ஆடுகின்றான்... ஆடுகின்றோம்

அன்புக் கையுறை இது.!

எழுத்தாளர் கோப்பாய் சிவம் என்று அறியப்படுகின்ற திருமறையாளர் பஞ்சாட்சர சர்மா சிவானந்த சர்மா அவர்கள் அகவை அறுபது காணும் சைவத்தமிழ்ச் சான்றோன்.

அவர் இன்று, தமிழ்ப்பணியிலும் இந்து தர்மப் பணியிலும் தம்மை இணைத்து, பல்வேறு சிறுகதைகளையும், கவிதைகளையும், கட்டுரைகளையும், நூல்களையும் எழுதி புகழ் பெற்ற எழுத்தாளராயும், பதிப்பாசிரியராயும், ஆய்வாளராயும் உயர்ந்து நிற்கிறார்.

தமிழோடு தர்மம் பேணிப் பணி செய்யும் நம் முன்னோர்களின் வழி நின்று தமிழ்மொழியின் வளம் பெருக்கி, தலைமுறைகளை உருவாக்கும் அவர் தம் பண்பு நலன் கண்டு தமிழின் பெயரால் நாம் வழங்கும் அன்புக் கையுறை இது.

அவரது வயதில் அரைவாசியைக் கூட, எட்டாதவன் என்பதாலும், உறவினன் என்பதாலும், குழந்தைப் பருவம் தொட்டு, அன்பும் ஆதரவும் தந்து என் இலக்கியப்பணிகளுக்கு ஊக்கம் தந்த உயர்வாளர் எனவே, எனது புதிய- முதல் முயற்சியான கவித் தொகுப்பான "ஏற்றம் பெருக வந்தாய்" என்ற இந்நூலை அவருக்கு அன்புக் கையுறையாக வழங்குவதில், மகிழ்வுறுகின்றோம்.

தி.மயூரகிரி

தமிழ் மொழியைப் பற்றி

மொழி என்பது மனப்பொருள் சான்றொரு
பொருள் உடையது என்பது உண்மை
ஆகவே, மொழியைச் சொல்லும்போது
அவ்வொரு பொருளையும் குறிப்பிட்டுக் கொள்ளவேண்டும்.

மொழி என்பது மனப்பொருள் சான்றொரு
பொருள் உடையது என்பது உண்மை
ஆகவே, மொழியைச் சொல்லும்போது
அவ்வொரு பொருளையும் குறிப்பிட்டுக் கொள்ளவேண்டும்.

மொழி என்பது மனப்பொருள் சான்றொரு
பொருள் உடையது என்பது உண்மை
ஆகவே, மொழியைச் சொல்லும்போது
அவ்வொரு பொருளையும் குறிப்பிட்டுக் கொள்ளவேண்டும்.

மொழி என்பது மனப்பொருள் சான்றொரு
பொருள் உடையது என்பது உண்மை
ஆகவே, மொழியைச் சொல்லும்போது
அவ்வொரு பொருளையும் குறிப்பிட்டுக் கொள்ளவேண்டும்.

மொழி என்பது

மொழி

பொங்கிச் சிறப்புறுக நன்று

(நேரிசை வெண்பா)

முப்பால் முதலான மூதறிவு நூல்களை
தப்பாது கற்றுணர்ந்த எம்மயூரன் - இப்போது
தங்கத் தமிழ்துலங்க தந்திடும் நற்கவிநூல்
பொங்கிச் சிறப்புறுக நன்று

அறங்குலைந்து நாட்டில் அவமோங்கி மக்கள்
திறங்குலைந்து வாடுகையில் தீயோர் - மறங்கலைந்து
சீரமைப்புச் செய்திடவே தீரமுடன் தந்திடுக
காரக் கவிநல்கும் நூல்

உண்மை வழிநடந்து ஓயா துழைத்துயர்ந்த
தண்மை நிறைசிவம் ஐயா வண்மை
பெருகவென அர்ப்பணித்தல் கண்டுள்ளம் நன்று
கருதியது உங்களின் அன்பு

- ச.லலீசன்

விரிவுரையாளர், கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை

படிப்பவர் பார்வைக்கு,

காரிகை சொல்வதெல்லாம் கவிதைக்குத் தேவை என்ற பழம் பண்டிதர்கள் கருத்தில் உடன்பாடு இல்லாதவன் நான்..

ஆனால், கட்டெல்லாம் உடைத்துப் பாயும் காட்டாறு போல, வசனகவிதை, புதுக்கவிதை என்றெல்லாம் நுணுக்கமற்று கவிதை எழுதுவதிலும் எனக்கு விருப்பமில்லை.

ஆக, மஹாகவி பாரதியை முன்னிறுத்தி, அவனது சின்னஞ்சிறுகிளியே என்ற பாடலில், வரும் “ஏற்றம் புரிய வந்தாய்” என்ற அடியை நூற்பெயராக வைத்து, அந்தப் பெரும்புலவன் வழியில் என் அறிவுக்கும் வயதிற்கும், ஆற்றலுக்கும் தக்கபடி எழுதுவதே என் விருப்பாகும்.

எனவே, அந்த கவியரசர் பாரதி, பாரதிதாசன், கண்ணதாசன், முதல், ஈழத்துக்கவிஞர்களான மஹாகவி உருத்திரமூர்த்தி, நீர்வை முருகையன், போன்றவர்கள், மற்றும் கவிஞர் வாலி, இன்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் வைரமுத்து, யாழ்ப்பாணத்தவர்களான சோ. ப. த. ஜெயசீலன் என்ற கவிஞர்களின் கவிதைகளைப் படித்த போதே, எனக்கும் எழுத வேண்டும் என்ற ஆவலுண்டாயிற்று. ஆகவே, இக்கவிஞர்களின் செல்வாக்கை எனது கவிதைகளில் காணக்கிடைத்தால், அது இயல்பானதேயாகும்.

இருபத்திநான்கு வயதேயான என்னுடைய தமிழியல் முயற்சிகளின் வளர்ச்சிக்கு பலர் தாங்கள் அறிந்தும் அறியாமலும் உதவியிருக்கிறார்கள் என்பதை நன்றியுடன் நினைவுறுத்த வேண்டும்.

இக்கவிதைகளில் பல கடந்த ஓரிரு ஆண்டுகளில் ஓய்வு நேரங்களில், எழுதியன. சில முன்பே, பத்திரிகை களிலும், இதழ்களிலும் வெளியாகியுள்ளன. பல புதியவை.

என்னுடைய தந்தையார் “நீர்வைமணி” கு. தியாகராஜக்குருக்கள், கோப்பாய் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலை தமிழ் விரிவுரையாளர் திரு. ச. லலீசன், தீவக வலயப் பிரதிக் கல்விப்பணிப்பாளர் திரு. இ. குணநாதன், ச.சோமதேவக்குருக்கள், இராஜேந்திர சுவாமிநாதக் குருக்கள், எனப்பலரும் உற்சாகமுட்டி அறிவுரைகள் தந்து வளர்த்திருக்கிறார்கள்.

இதை விட, பிரபல எழுத்தாளர்களான “சிற்பி” சிவ.சரவணபவன், “கோப்பாய் சிவம்” ப.சிவானந்தசர்மா, போன்றவர்களின் அன்பும் ஊக்கமும் கிடைத்ததும் என் பேறே.

எனக்கு யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரியிலும், நீர்வேலி அத்தியார் இந்துக்கல்லூரியிலும், பல்கலைக் கழகத்திலும், பிற நிலையங்களிலும் தமிழ் கற்பித்த ஆசிரியர்கள் என் தமிழார்வத்தை வளர்த்திருக்கிறார்கள். திரு. ச. ஜெயபாலன், திருமதி தயாராணி மனோகரன்,

பேராசிரியர். எஸ்.சிவலிங்கராஜா, பேராசிரியர். கலாநிதி. தி.வேல்நம்பி என்று நீளுகிற என் தமிழாசிரியர்கள் யாவருக்கும் நன்றி கூறக்கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

என் நண்பர்களில் பலரும் இப்பணிகளுக்கு பல்வேறு வகையில் உற்சாகம் தந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் என்றும் நன்றிகள் உரியதாகட்டும்.

இதுவரை, எனது ஒன்பது நூல்கள் வெளியாகி யிருக்கின்றன. அவையாவன, பலசமய உறவியல் நூல் ஒன்று, மரபு வழிசார்ந்த பிள்ளைத்தமிழ் நூல்கள் மூன்று, இந்து சமயச்சார்பு எழுத்து நூல்கள் மூன்று, சிறு சஸ்கிருத ஸ்தோத்திர நூல் ஒன்று, “அபிராமியின் காதலன்” என்ற குறுநாவல் நூல் ஒன்று..

இவற்றை விட, “கல்யாணவசந்தம்” என்ற எனது, தொகுப்பு நூல் நீர்வேலி பொன்செல்வமஹால் திருமண மண்டபத்திறப்பு விழாச்சிறப்பு மலராக வெளிவந்துள்ளது. “நீர்வைக்கதிர்வேல்” என்ற நீர்வேலி செல்லக்கதிரகாம முருகனாலய திருக்குடமுழுக்கு விழா மலரைப் பதிப்புச் செய்ய முடிந்தது.

என்றாலும், இக்கவிதைத் தொகுப்பு இத்தகு நூல்களிலிருந்து வேறுபாடுடையது. வித்தியாசமானது. எனவே, எனது தவறுகள், சொற்பிழைகள், கவிதைப்

பிழைகள் நிறைய இருக்கலாம். அக்குற்றங்களைக் களைந்து குணம் கொள்வதோடு, தங்கள் நல்லாலோ சனைகளைக் குறிப் பிடுமாறு தமிழார்வலர்களைப் பணிவன்புடன் வேண்டுகின்றேன்.

குறுகிய காலத்தினுள் இந்நூலைச்சிறப்பாகப் பதிப்பித்துள்ள ஷாம்பவி பதிப்பகத்தினருக்கும், பதிப்பக உரிமையாளர், பணியாளர்களுக்கும் நன்றிகள்.

தி. மயூரகிரி
நீர்வேலி.

01. தெய்வீகப் பெண்

நிலவு கொஞ்சம் நள்ளிரவில்
நித்திலப் பொதிகைச் சாரலிலே
குலவும் மல்லிகை வனத்திடையே
குமரி ஒருத்தி நடந்து வந்தாள்

நடையில் மதுரம் நல்லெழில்
நற்தவஞானம் நறுஞ்சீலம்
உடையில் பழமை புதுமையொடு
உற்ற கலையில் ஓய்யாரம்

சிரத்தில் சூளாமணி முடியும்
சிற்றிடையில் மணிமேகலையும்
கரத்தில் வளையாபதியுடனே
காலில் சிலம்பின் அதிகாரம்

செவியில் குண்டல கேசியும்

செந்நாவில் முப்பால் நாலடியாரும்
நவிலரு நுதலில் இராமகாதையுடன்
நற்றமிழ் பெரியார் புராணமும்

ஆயிரம் ஆயிரம் பாவலர்கள்

அரிய தமிழால் வர்ணிக்க
தீயென நிறத்து செம்மையினாள்
திருமகளை அழகாய் வந்தனளே

நறுமணம் வீசும் நல்லுடளாள்

நாளும் கன்னி எனும் பேராள்
குறுமுனி உறையும் குடிசையிலே
குமரியென வந்து குடியிருந்தாள்

குமரி அவளின் வரவு கண்டு

குதூகலித்தாளே இயற்கைமகள்
அம்புவி எங்கும் மகிழ்வோங்க
அமரர் எல்லாம் வாழ்த்தினரே

நதிகள் பாடி நடந்தனவே

நந்த வனங்கள் பேசினவே
மதியும் வானும் மறையவரும்
மந்திரச் சொல்லால் வணங்கினரே

நாதம் கீதம் இணைந்ததுவே

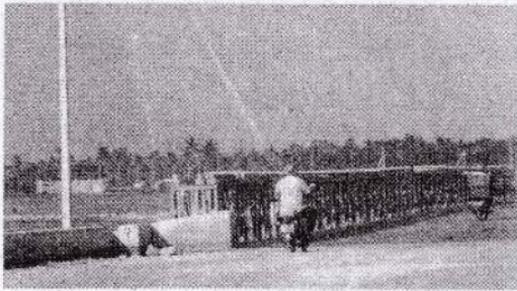
நற்றமிழ் எங்கும் கமழ்ந்ததுவே
நாதன் முருகன் குறவள்ளியுடன்
நல்ல திருமணக்காட்சி நல்கினளே

02. ஓட்டம்

சந்திரக்கிண்ணத்தில் வெண்ணிறப்பாலுக்கு
 சக்கரை போடவில்லை அதனால்
 சாப்பிடக்கூடவில்லை- அந்த
 இந்திரத்தனுசின் அம்புகள் ஏழுமே
 என்றுமே தொடுக்கவில்லை- நாண்
 ஒன்றுமே கிடைக்கவில்லை
 சேற்றில் சிரித்திடும் தாமரைக் கண்ணிக்கு
 செங்கரம் ஒன்றுமில்லை- என்னை
 சேர்ந்திடும் இன்பமில்லை
 தீயெனும் பூவுக்குச் செவ்விதழ் ஆயிரம்
 தேன் மட்டும் வைக்கவில்லை அதைத்
 தேடிடும் வண்டும் இல்லை
 நீலக்கடல் தனை நக்கியும் மண்மகள்
 நெஞ்சம் சிலிர்த்தவில்லை- அவள்
 நேசம் கிடைக்கவில்லை- பெரும்
 காலக்கடல் வழி கடக்கின்ற என்
 கால்களில் ஓய்வுமில்லை- வரும்
 காற்றுக்குத் தூக்கமில்லை.

03. வல்லை வெளியில் ஒரு மாலைப்பயணம்

விண்ணாற்றில் ஓடும் ஓடம்
வெங்கதிர் மூழ்கும் நேரம்
கண்ணாற்றில் தண்ணீர் பாயும்
கலகலப்பு ஓசை: ஏற்றம்
பண்ணாற்றில் மிதக்கும் மாட்டை
பாராட்டும் குயில் அங்கொன்று
தண்ணான தண்ணீர் ஓடும்
தமிழ்க்கடலில் மீன் குதிக்கும்

வான் மைந்தன் காற்று, தீண்ட
வருகின்றான்: அவனைத் தொட்ட
நான்கைந்து பனைகள் அங்கு
நங்கையர் போல நகைக்கும்
கூன்வந்த முதுகுத் தென்னை
குமரியர் குதூகலத்தை
தான் கண்டு சினக்கும், மொட்டைத்
தலைமாவோ முணுமுணுக்கும்

ஏரோடும் வயலின் மேற்கே
 எளிமையின் விளக்க மாக
 நீரோடும் ஓடை, நோஜா
 நிறத்தினில் அலரிப்புக்கள்
 வேரோடும் பெரும் மரங்கள்:
 விளங்கிடும் தனித்தலத்தில்
 சீரோடும் எலிகள் சூழ்ச்
 சிவபிரான் மைந்தர் ஆட்சி

பெரு நீல வானப்பந்தல்,
 பெயரில்லாப் பூச்சிக்கூட்டம்
 மரங்களில், குருவிக்கூட்டில்,
 மழலையர் பள்ளிக்கூடம்!
 பரிதியின் இறுதி மூச்சு
 பக்கத்துப் பனைகட்கு அப்பால்
 விரைவினில் இருளுக்கிங்கே
 விளையாட்டின் தொடக்ககாலம்

ஓய்வுக்குத் துடிக்கும் கண்ணும்
 உறவுக்குத் துடிக்கும் நெஞ்சும்
 மாய்கின்ற மாலைக்கால
 மயக்கமும் எங்கும் கண்டேன்
 தாய் விட்டுப்போன பெண்ணைத்
 தழுவிடும் துணைவன் போல,
 வாய்விட்டுக் கூப்பிட்டிடாமல்
 வந்ததே மாலை இங்கு

04. அழத்தெரியாத நிலமே

அலைகள் அல்ல, அங்கே காண்பன
 சிலை கொண்ட படைகள் முன்னே,
 சீறிடும் வெள்ளைப்புரவிகள் தானோ?
 வீறுடைய கடல் விளைவித்த அரண்கள்
 நீல முதுகுகள்! நெளியும் இடைகள்!
 கண்ணாடி மதில்கள்! தண்ணீர் மலைகள்!
 வண்ண எழில் கொள் அருவித்திரள்கள்!
 சீ... சீ... அதோ பார்...!
 நீலத்துகிலை மேலே சுருட்டி
 கடல் நங்கையின் கட்டற்ற அழகை
 காணத்துடிக்கிறான் காற்றுப்பையன்
 அடடடடடா..! வாலிபக்காற்று
 இடம் பிடிக்கிறான்., இன்புற்றாள் கடலும்,
 சுழன்று சுழன்று மேலே சுற்றி

சுழன்று வீழும் கடல் நீர்க்கம்பம்
 அந்த நீர்க்கம்பம் தீரென வெடித்து
 வந்த தண்ணீர் தெறித்து வீழ்ந்ததால்,
 வானம் செய்கிறது வான வேடிக்கை,
 ஐயோ,... அதோ பார்..!
 கடலும் காற்றும் கைகளைக் கோத்து,
 நடக்கிறது. நம் மண்ணை நோக்கி!
 ஐம்பூதங்களிடை இரு பூ தங்கள்
 தேர்தல் உடன்பாடு கொண்டவர்கள் போல,
 நிலத்துக்கு எதிராய் நீசப் போரை
 பலம் கொண்டு தொடுத்தன.
 பேரலையோ, பெரும் போர் தொடுத்தது..
 அழ மாட்டா நிலமே, உனக்கு ஏன்?
 ஆகாயம், தீ துணை வரவில்லை?

ஊ கடற்பேரலை (சுனாமி), சூறாவளி போன்றவற்றை நினைவுகூர்ந்து
 எழுதிய கவிதை இதுவாகும்.

05. நீதியற்ற சாதி

சாதிப் பாம்பின் கோரச்சிறுபல்
இங்கே பதிகிறது உடனே
சவக்குழி எல்லாம் வாயைத் திறந்து
சாப்பாடு என்கிறது

போதைப்பாம்பின் நஞ்சின் ஒரு துளி
எங்கேனும் விழுந்து விடில் -கண்ட
பேய்களின் நாக்கோ பிணத்தை நினைந்து
எச்சில் சொரிகிறது

நீதிக்கண்ணைக் கொத்தும் பாம்பு
தருமபுரத்தில் நெளிந்ததாம்- அதனால்
நீண்டு கிடந்த தொடருந்து வீதி
போர்க்களமாகியதாம்

சாதிப்பாம்பை வளர்க்கப் பாலை
சற்றும் ஊற்றாதீர்- எங்கள்
சரித்திர நூலில் அச்சப்பிழைகளை
வரும்படி மாற்றாதீர்

கதை கதையாய் பல வரலாறு சொல்லி.
சாதி வளர்க்காதீர்- சாதிஎதிர்ப்பை
விதைப்பதாய் சொல்லிச் சொல்லியே
மீள உருவாக்கி வளர்க்காதீர்.

இது தமிழ்நாட்டின் தருமபுரத்தில் 2013ன் ஆரம்ப
முதல் இது எழுதப்படும் ஜூலை மாதம் வரை
தொடர்ந்து நடக்கிற சாதிக்கலைவரத்தை முன்னிறுத்தி
எழுதப்பட்டது.

06. தேர்வு- தேர்தல்- திறமை

தேர்தல் என்பது தேசியத் தேர்வு
மக்கள் யாவரும் மக்கு மாணாக்கர்
தேர்வை எழுதுவோர் தேராராயிரம்
தேர்ச்சி அடைபவன் யாரோவொருவன்
முட்டாள் இங்கே விடை தருவதால்
குற்றவாளியே வெற்றி பெறுகிறான்
தலைகளை எண்ணும் ஜனநாயகத்தில்
தலையுள்ளவரெல்லாம் தலைவராகலாம்
தனக்கும் ஒரு தலை பிறந்தால் மரத்
தண்டமும் இங்கே தேர்தலில் நிற்கும்
தேர்தலோ தேர்தல்! திருவிழாக்காணீர்!!

ஜனநாயகம் என்பதனை நியாயமாய் சொன்னால்
தனிநாயகம் இதனைவிடத் தலையாய ஒன்றாம்.

07. பெண் எனும் புதிர்

கல கல என நகை புரிபவள்
கனியதன் சுவை தரு மொழியினள்
சல சல என விரை புனலென
சதிரது புரிபவள் இவளடா

கரு கரு குழலது முகிலடா
கவினூறு நுதலது பிறையடா
துரு துரு எனுமிவள் விழிகளில்
சுடருவது எனதுயிர் ஒளியடா

இளமையில் இளமையில் ஒயிலென
இளமையின் எழிலுரு இவளடா
வளமையின் நடமிடு வடிவென
வருபவள் வருபவள் இவளடா

முன் முன்னழகில் கண்கள்
மொய்த்திருக்கும் போதிலே
பின் பின்னழகைத் தேடி
பேதை நெஞ்சு ஓடுதடா

நடை நடையது பற்றி
நவிலுதற்கு என்ன எனில்
இடை இடையது நோகுமென
இரு காலும் அஞ்சுதடா.

மளமளவென வளர் உருவினள்
மதியென முகமொளிர் வடிவினள்
தளதளவெனும் உடலுருவினள்
தரையிடை இவளொரு புதிரடா

08. கதிரொளிக் கடவுள்

கொக்கரக்கோ எனக்கூவும் கொண்டைச்சேவல்
 குரல் கேட்டு முகம் காட்டுகின்றாய் வானில்
 சக்கரக்கோ எனச் சேவல் கூவுமாயினும்
 சரியென்பேன் சுதர்சன சக்கரம் தான் நீ
 சர்க்கரையோ இனிப்பதனால் மதிப்பு: தங்கச்
 சரிகை ஒளிக்கதிர்களினால் உன்மதிப்பு
 அக்கறையோ பஞ்சமில்லை: உலகை நீதான்
 அன்றாடம் மேற்பார்வை பார்த்துச் செல்வாய்

பகல் வெளிச்சக்காரர்களை வெறுப்பேன் நீயும்
 பகல் வெளிச்சக்காரன் தான் மதிப்பேன் உன்தன்
 நகல் வெளிச்சம் நிலவுக்கு: நீதான் என்றும்
 நாட்கணக்கில் தனித்தலைவன் கார்த்திகையிலே
 அகல் விளக்குப் போடுகிறார்: உன்னைப்போல
 ஆர்வெளிச்சம் போட்டிடுவார் நித்தநித்தம்
 சுகம் வெளிச்சம் ஆவதுவோ பத்தாம் மாதம்:
 சுடரே! தை மாதம் உன் பெருமை மாதம்

பல்லிளிக்கும் மாங்கையரின் பின்னால் சுற்றி
 பாழ்பட்டுப் போகின்றார் ஆண்கள்: நீயோ
 எல்லோர்க்கும் கடமைக்கோர் எடுத்துக்காட்டாய்
 இருக்கின்றாய்: தாமரையின் சிரிப்பைக்கண்டும்
 நல்லவனாய் வெகுதூரம் தள்ளி நின்று
 நடைமுறையில் கண்ணியத்தைக் காட்டுகின்றாய்
 வல்லவனே விளைநிலத்தை விளைச்சலாலே,
 வளமுறவே செய்கின்றாய் நாங்கள் வாழ

நக்கீரன் முருகாற்றுப்படையில் உன்னை
 நல்ல விதம் பாடி வைத்தார் இளங்கோ என்னும்
 அக்காலத் துறவியும் சிலம்பு நூலில்
 அழகாக வணங்குகிறார்: அரவணி பெருமானின்
 தக்கநுதல் மூன்றில் ஒன்றாம்: நவக்கிரகத்
 தேவர்களுள் தலைவன் நீயாம்: திருமாலோன்
 சக்கரமே: செளரர்கள் கண்ட முதல்வன் நீயே
 சரதமாய் தலைவர் தலைவருள்ளும் தலைவன் நீயே

09. கார்த்திகைத் தீபங்கள்

கதிரவன் சிந்திய அக்கினித்துளிகளே
கார்த்திகைத் தீபங்களா? அவன்
கல்லறை மீதிலே காட்சி அளிக்கும்
செந்நிறக் கொழுந்துகளா?

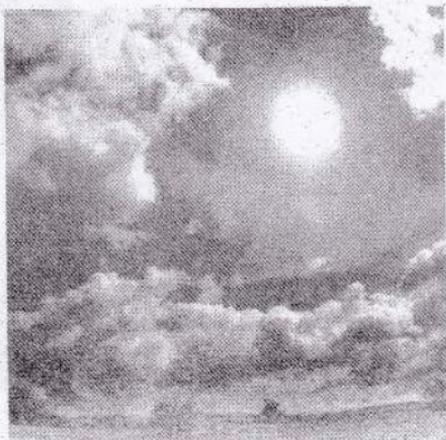

இருளெனும் வனத்தை எரிக்கத் துடித்த
அக்கினிக் குஞ்சுகளா? அவை
இருட்டெனும் புற்றிலிருந்து கிளம்பிய
ஈசற் பூச்சிகளா?

விதி வழி வானம் உதிர்த்திட்ட
விண் மீன் உருவங்களா? - இவை
கதி அறியாமல் காலத்தில் நடந்திட்ட
கார்த்திகைக் கதிர்களா?

10. வந்தவாறு எவ்வாறோ?

வானவெளியில் வலம் வந்தேன்- இங்கே
வா எனப்பூமிக்கு யார் அழைத்தார்
ஞானவெளி கடந்து வந்து விட்டேன்
ஞாலத்தைப் பாரென யாரழைத்தார்

நாளினில் மூன்று தடவைகளில் -பசி
ஞாபகமில்லையோ என்றழைக்கும்
வேளைகள் தோறும் விதவித உணர்வு
விந்தையாம், இங்கே யாரழைத்தார்?

11. கடல்

நீலக்கடலே! கோடை வரின்
 நீண்ட உன் கரையெல்லாம் மக்கள்
 மாலையில் கூடிடுவார்! அன்று
 மாதவியும் கோவலனும் உனையடைந்த
 காலையிலே பிரிந்தார்கள்! எனினும்
 காதலர்கள் இன்றும் அங்கே சந்திக்கின்றார்
 பாலைதனில் மணல் மிகுதி போல
 பரப்பெல்லாம் நீர் கொண்ட நின் தோற்றம்

செப்பு மொழி யாவிலும் உன்னைப்பற்றி
 செழுங்கவிதை பாடாத கவிஞர் இல்லை
 அப்பரெனும் நாவரச அடியாரை உன்னிடம்
 அந்நாளில் தள்ளிடவே அரனைப்பாடி
 தப்பித்து வந்திட்டார்! தாமோதர கண்ணனும்
 திருவுடை அரவில் நின்னிடம் பள்ளி கொண்டான்
 உப்புடைய நீர்ப்பெருக்கே! தாகம் தீர்க்கா
 உன்தாகம் நதியோடு மழை தான் தீர்க்கும்

12. அழகுரலின் அவலம்

எண்ணக் கொதிப்பால்
எரியும் இதயம்
கண்ணீர் பட்டுக்
கரித்துண்டு ஆனது
மண்ணுலகம் எங்கும்
மரணத்தின் ஓலம்
விண்ணுலகே கலங்க
விரிந்து பரந்தது

பேய்களும் பிசாசுகளும்
பெரிதாய் கூக்குரல்
நியாயம் தோற்றிட
நின்று முழங்கின
பொய்மைத் தோற்றம்
புத்துயிர் பெற்றதால்
மெய்மை அறியாமலும்
மக்கள் அழுகிறார்

13. தனிப்பாடல்கள் சில..

கூடாநட்பு

வேடம் புனைந்து விந்தைகள் பேசி
கூடுவார் போலக் கூடிக் குலவி
கேடுகள் செய்யும் கீழோர் தம்மை
கூடுதல் என்றும் கூடா நட்பே

கல்லாதார்

வெட்ட வெளியிலும் வீதி மருங்கிலும்
பட்டினி கிடந்து பாமுறு ஏழையில்
வற்றாக் கண்ணீர் வாழ்வைக் காணார்
கற்றார் ஆயினும் கல்லா மக்களே

நலமுறு நட்பு

இடையோடு சுற்றியுள்ள ஆடை சற்றே
நெகிழ்வுற்று கீழே நழுவும் முன்னே
தடைசெய்து காக்கும் இரு கரத்தின்
தகவுடைய பெருஞ்செயற் தன்மை போல
குடைகின்ற துன்பத்தின் பிடியினுள்ளே
துடிக்கின்றான் என்ற செய்தி கேட்கு முன்பு
துடைத்திடவே முன்வந்து வியக்கு வண்ணம்
துன்பமகற்றிடுவார் நல்ல நண்பராவார்

கண்ணன் பிறந்தான்

சூதின் பிடிப்பும்
சோதனைக் காலமும்
நீதிகள் துயிலும்
நடுநிசிப் பொழுதும்
வேதனை மலியும்
வன்சிறை வாழ்வும்
தீதும் அகன்றோட
பிறந்தனன் கண்ணன்

ரெலி டிராமா (தொடர் நாடகங்கள்)

கலை வானம் பெற்ற கதிர்க்கீற்றே
கவினொழுக வீடு தொறும் வந்தே
கொலை செய்யும் குணம் கொண்ட
கொடுவாளே! குமுறுகிறது நெஞ்சம்
சிலை போல நிற்கிறார் சாப்பாட்டுடன்
சீர் உறக்கம் மறந்து பார்க்கின்றார்
தொலைதூரம் நீ போகும் திருநாளை
“தொடரும்..” எனும் போது விரும்பினனே

அரசகேசரியான்

சீர்மருவு நீர்வை அரசகேசரிச் செழும்பதியான்
தார்மருவு மலர்கூடும் தயாபரனாம் – நீர்மருவும்
அஞ்சத்தான் அரன் அரியோன் ஆகத்தான் வந்தருளும்
கஞ்சத்தார் கணபதி கழல் சரணே

ஏக ஸ்லோகீ ராமாயணம்

தந்தை சொல ராமன் காடு போதல்
 தங்கமயமான மாரீச மான் சாதல்
 செந்திருவாம் சீதை பிரிவு: சடாயு சாதல்:
 சுக்கிரீவன் நட்பு: வாலி மரணம்:
 இந்துமா கடற்பரப்பை அனுமன் தாண்டல்:
 இலங்கை நகர் எரியால் வேவகாண்டல்:
 விந்தையாய் இராவண கும்பகர்ணன் அழிதல்:
 விளங்கு ராமாயண சீர்க்கதை இதுவே

(ஆதௌ ராம தபோவனாதி கமநம் ஹத்வா ம்ருகம் காஞ்சனம்
 வைதேஹீ ஹரணம் ஜடாயு மரணம் சுக்ரீவ சம்பாஷணம்
 வாலி நிக்ரஹணம் சமுத்திர தரணம் லங்காபுரி தாஹனம்
 பஸ்சாத் ராவண கும்பகர்ண ஹனனம் ஏதத்தி ராமாயணம்
 என்ற சம்ஸ்கிருத மொழிக் கவிதையின் மொழி பெயர்ப்புக்
 கவிதையே மேலுள்ளதாகும்.)

14. பயணம்

நானும் என் சிந்தனையும்
 நாளெல்லாம் பேசுகின்றோம்
 ஆனமட்டும் பார்த்து விட்டேன்
 அதைப்பிரிய முடியவில்லை
 அடங்காத பிள்ளையென்று
 அது என்னை நச்சரிக்கும்
 அதை விட்டுப் பிரிந்திடவே
 ஆனமட்டும் முயல்கின்றேன்

அடிவானம் நம் கைக்கு
 அகப்படுமா? அகப்படினும்
 தொடுவானுக்கு அப்பாலே
 துணையேதும் கிடைத்திடுமா?
 வடிவேலன் வருவானோ?
 வந்தென்னை அணைப்பானோ?
 விடை தான் கிடைக்குமோ?
 விதி வழியே பயணிப்போம்.

15. சீர் தரு வேளாண்மை எங்கே?

திணை சாமை குரக்கன் எள்ளு
 திகழ் நெல் பயறு தானியங்கள்
 துணையான கிழங்கு வகைகள்
 சுகமளித் திடுமே என்றும்
 இணையான காலந் தன்னில்
 இப்பயிர்கள் யாவும் ஓங்க
 மனதார்வம் கொண்டிட்டாலே
 மலியுமே உணவு தாமே

பணமிகக் கிடைக்க வேண்டுமென
 பழுக்க வைக்கும் மருந்தடித்து
 தினம்தினம் மரக்கறி பழங்கள்
 திகழ்கிறது எங்கெங்குமே
 இனமதபேதமின்றி யாபேரும்
 இனிதென்று உண்டு சைவ
 உணவதன் தாக்கத்தாலே நோய்
 உற்றவராய் உழல்கிறாரே

வடிவறும், வருவாய் மிகவரும்
வாழ்வு மேம்படும் என மருந்து
அடித்தடித்து விற்றவரும் பின்
அதை மறந்தே தானும் உண்டு
குடியறும் இடத்தில் நோயின்
குணமதால் துன்புற்று நாளும்
கடிதினில் மருத்துவர் தம்மைக்
கண்டிடுவார் இவர் கமக்காரரா?

எவருக்கும் அச்சமில்லை இனி
என்றுமே துயரமுமில்லை உற்ற
தவமுயர் தொழில்கள் தம்மில்
தரணியில் விவசாயம் போலச்
சிவனருள் தொழிலே இல்லை
சிந்திப்பீர் அதனால் அன்றோ
அவனுக்கும் நெய்வேதனம் நடக்கும்
அன்பரே உமை அறிவீரே

16. காய்மை

பத்துத் திங்கள் வயிற்றில் கருவைக்காத்து
 பகலிரவு எனுமிவற்றைப் பார்த்திடாமல்
 பத்தியங்கள் பலவாறு தான் அருந்தி
 படிகளிலேறாது, பழு தூக்காமல்,
 எத்தனை வகையான மருந்தை உண்டு
 பெருத்த வயிறு தனைத் தாங்கிக் கொண்டு
 முத்தான குழந்தையைப் பெற்றெடுப்பாள்
 முகிழ்கின்ற இன்பத்தில் திளைப்பாளே

காதடைக்கும் பசியில் துடித்திட்டாலும்
 கனிவான அன்பினில் குறைந்திடாமல்
 சாதந்தான் சிறிதளவே கிடைக்கும் போதும்
 சாப்பிடாமல் வைத்திருந்தே பிள்ளை தேடி
 மீதமின்றிப் பால்நிலவுப் பாட்டி காட்டி
 மின்னுகின்ற விண்மீன் பலவும் காட்டி
 ஓதமிலா பாசத்தால் ஊட்டி விட்டே
 எடுத்தணைத்து தலையுச்சி முத்தம் வைப்பாள்

17. அழகுக்கு ஒரு வழிவாசலவன்

திருநல்லைப்பெருமான்

ஆடி வரும் மயிலேறி
அழகுக்கு ஒரு வடிவமென
கூடி வரும் கார்முகிலில்
குளித்தெழும் செம்பருதியென
நாடி வரும் அன்பருக்கு
நலம் கொடுக்கும் தாயாகி
ஓடி வரும் காதலனை
உயர் நல்லையில் கண்டேனே

மாமணிகள் சூடியுள்ள
மரகதக் கோயிலிலே
நாமணிகள் சப்திக்கும்
நாதமென சண்முகத்து
கோமகன் குறத்தியொடு
குஞ்சரியாளுடன் வரவே
தேமதுரத் திருப்புமும்
தித்திக்கக் கண்டேனே.

திருநீர்வைப் பெருமான்

நீடு கொடியாட நெடிய வேலாட
நிவந்த குடையாட முழங்கியதிர்

கோடு துடியாட கொட்டு முழவாட
கோல மயிலாட சிலம்பையொலி

ஆடு பதமாட ஆறு முகமாட
ஆறு புயமாட அருளோடும்

தேடு மறையாட தெய்வத்தமிழாட
திருநீர்வை அருளாடும் -பெருமானே.

18. வரலாறு சொல்வது என்ன?

விதைக்கிறோம் விதைக்கிறோம் என்று
 வீண் வார்த்தை பேசிப் பேசி
 புதைத்து விட்டு விட்டு வந்தார்
 புண்ணியம் என்ன கண்டாரோ?
 பதைபதைக்குது மனம் எல்லாம்
 பாரோர்! இதோ பாரீர்! இத்தனை
 கதை முடிந்தும் நாங்கள் இங்கே
 கண்ட முடிவு ஏதையா?

பிறக்க முன்னர் பிறந்த போரில்
 பின் பிறந்த சிறுவருமே
 இறந்து போன அவலம் கண்டும்
 இன்னும் என்ன சொல்வமோ?
 உறங்குகின்ற உண்மை ஏதோ?
 உலகம் மாயை என்பதீதோ?
 பறந்து வரும் கருடன் புராணம்
 பார்த்தால் படித்தால் தெரியுமா?

- ❖ கருடபுராணம் என்பது இறப்புக்குப் பிந்தைய வாழ்வு பற்றிப் பேசும் புராண நூலாகும்.
- ❖ பிறக்கும் முன்பு என்பது இக்கவிதை எழுதுகிற நான் பிறப்பதற்கு முன்பு என்று பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

19. புழுகுக் கதைகள்

ஆரியம் திராவிடம் என்ற
 அரிய நற் புழுகினாலே
 வேரினில் வெந்நீர் ஊற்றி
 வியந்து கதைகள் பேசி
 காரணம் பலவும் சொல்லி
 கடுகவே சூழ்ச்சி செய்தார்
 சீரிய இந்துப் பண்பாடது
 சிதைந்திட மேலைத்தேயர்

அறிவிலா இச்சொல் தன்னால்
 அரசியல் வாதிகள் தாம் வாழ
 நெறி பல கண்டு கொண்டார்
 நீளுலகில் இந்துத்துவமது
 அறநெறி அற்றதென்றும் அளவிலா
 பொய் மெய்யென்றும் சொன்னார்
 செறிவுற என்ன பேசினாலும்
 சீருற்றது நம் தாய் மதமரபே

கண்ணதாசன் முதற் பலரும் நம்பினர்
 காலம் பல செல்லச் செல்ல இதில்
 உண்மை ஏதும் இல்லை என்று
 உறுதியாகக் கண்டனர் பின்னே
 திண்ணமுற தம் எழுத்திலெல்லாம்
 தீர்க்கமாக பொய்யர் வேலையென்று
 மண்ணகத்தில் எழுதி வைத்தனர்
 மானிடரே இதைக் காண்பீரே

20. பண்படுத்தும் திருநாட்கள்

சித்திரைப் புத்தாண்டு

வானுறு கோளில் மாற்றம்
வாய்த்திடும் முறைகள் கண்டும்
தேனுறு வாழ்வு பூக்கும்
சீரிய வசந்தம் கண்டும்
ஆனதோர் சித்திரை மாதம்
அமைத்தனர் புத்தாண்டு விழா
மானமி லார் இதற்கும் பல
மயக்க மாக்கதைகள் சொன்னார்

அழுக்கினைச் சுமந்தாற் போல
அவர் தம் புளுகு நீங்க
விழுமிய சித்திரையே புத்தாண்டென
விளம்பிற்று தமிழ்நாட்டரசு
முழுப்பொருள் உணர்ந்தாராகி
மூடப் பிரசங்கம் போக்கி
எழுச்சியே கொள்ளலானார்!
எழில் சித்திரை வருடம் வாழ்க!

தீபாவளி

அழகிய புதிய தான
 ஆடைகள் அணிகள் புண்டு
 பழகுவார் நலம் உசாவி
 பாங்குறு கங்கையாடி
 விழுமிய வாழ்த்தும் கொள்வீர்!
 மேன்மையாம் இந்த நாளே
 பிழைபல செய் நரகனை வென்ற
 பெருமையை விளக்கும் நன்நாள்

மடமைகள் மாயக் கண்டோம்
 வாழ்வினை நசுக்கி வந்த
 கொடுமைகள் ஓடக் கண்டோம்
 குறையெல்லாம் போக்கிடவே
 அடிமையைச் சாடக் கண்டோம்
 அறிவொளி வீசக் கண்டோம்
 விடுதலை நாடக் கண்டோம்
 வியன்தீபத் திருநாள் இன்றே

பொங்கல்

பொங்கலும் வந்தது இன்று
 புகழ் மிகு தமிழர் இல்லம்
 ளங்கணும் மகிழ்ச்சி பொங்கும்
 இன்சுவை அமுதும் பொங்கும்
 பொங்கலோ பொங்கல் என்றே
 புவையர் சிறுவர் மற்றோர்
 மங்கல முழக்கம் செய்வார்
 மகிழ்வுடன் பொங்கலுண்பார்

வெசாக்

வந்து இருந்து போகும் உயிர் வாழ்வில்
 வருகின்ற வருத்தங்கள் பல கண்டே
 உந்துகின்ற உண்மை அறிவு நாடி இந்த
 உலகவாழ்வு துச்சம் எனப் புறந்தள்ளி
 முந்தைவினை கட்டறுத்து முக்திநிலையுற்று
 மூவுலகும் ஏத்தும் மாலவன் வடிவமுற்ற
 சிந்தை நிறை கௌதமபுத்தன் சீராளன்
 சேவடிகளை நாளும் சிந்தித்து வாழ்வாம்

கிறிஸ்மஸ்

மாசுமறுவுள்ள மனிதர்களை மீட்க
 பேசுமெழிலுள்ள பெத்தலகேம் ஊரில்
 ஏசுவெனும் பாலன் எழுந்தருளிய நான்
 வீசுபுகழ் உலகு வியக்கின்ற திருநாள்

புதிய ஆண்டு

பூத்த முகம் காட்டுகின்ற புதிய ஆண்டே
 புள்ளினங்கள் வாழ்த்திசைக்க வருக நன்றே
 கூத்து நிலா உலாவுகிற வானில் காலக்
 குடைவிரித்துப் புது வரவைக்காட்டுகின்றாய்
 ஏத்துவர்கள் இறைவனையே என்றும் நின்வரவு
 எழில் கொஞ்சம் நல்வரவாய் அமையவேண்டும்
 காத்திருக்கும் நெஞ்சத்தில் அழகு கொஞ்சம்
 கமலமதன் தேன் பொழிந்து விரைந்து வாராய்!

21. கண்ணனுக்கு விழா

கண்ணனுக்கு விழாச் செய்தால்

காலங்கள் விழாதிருக்கும்

எண்ணியவை கை கூடும்

எம்பெருமான் அருளிருக்கும்

புண்ணியமாம் உறியடி

உற்சவத்தைப் புரிந்தீராயில்

நண்ணுபவை நலமாகும்

நாராயணனே செயலாவான்

குழந்தைகள் வேஷமிட்டுக்

கோவிந்தா என அழைத்தால்

எழுந்தருள்வான் கண்ணன்

இன்பமுடன் விளையாடிடவே

விழுந்தெழுந்து உறியடித்து

வெண்ணையும் திருடியுண்டு

அழுந்த மனம் அமர்ந்திடுவான்

ஆனந்தம் நிறைந்திடவே.

எண்ணியவை முடிவாக்க
எத்தனையோ இடையூறும்
கண்மயக்கும் வாழ்க்கையிலே
கண்கூடாய் காணுகிறோம்
உண்மையெனும் உயர்பொருளை
உறுதியுடன் அடைவதெனில்
வன்மையுடை தீமை அது
நாம் முயன்றால் தான் அழியும்

காரணமும் காரியமும்
காணாத கார் வண்ணன்
பூரணனாம் புருடோத்தமன்
பொங்கியெழு பொன்சுடரோன்
ஆரணங்கு திருமகளாள்
அமர்ந்துறை திருமார்பழகன்
தோரணமாய் அவன் நாமம்
சொல்லியே துதித்திடுவோம்

22. பெரியோர் பெருமை

வீரவாழ்வு பேணிய விவேகஞானதீபம்

வேதம் நான்கும் சொன்ன உண்மை
 விளக்க வந்த தூயவர்
 சாதி பேதம் ஒட்ட வந்த
 சாவை வென்ற நாயகர்
 மோத வந்த பகைவர் கொண்ட
 மூட நெஞ்சின் தீ அவர்
 நீதியான கொள்கை கண்ட
 நிர்மல விவேகானந்த வீரரே

கங்கை பொங்கும் வெள்ளம் என்று
 கருணை கொண்ட கண்ணினார்
 சிங்க நெஞ்சம் என்று சொல்லும்
 சிந்தை ஒன்று கொண்டவர்
 பொங்கும் அன்பு ஞான வேள்வி
 பூமியில் நிலைக்க விவேகச்
 சங்கு முழக்கி வந்த விவேகானந்தர்
 சரண மலர்கள் வாழ்த்துவோம்

கம்பநாடன்

செந்தமிழ்த் தேரேறிக் கம்பன் வந்தான்
 தேன்பலாவின் சுளையாகி இன்பந்தந்தான்
 எந்தனிடம் வந்து காதல் மொழிகளாலே
 ஏற்றமுறு இதயத்தில் இணைந்துவிட்டான்
 சிந்தையிலே பயிர்வளர்த்தான் கருத்தென்ற
 செந்நெல்லையும் பெற்ற ஆற்றலுடையான்
 வந்தனையால் வணங்கத்தக்க ஆற்றலுள்ள
 வரகவியரசாய் இராமகாதையில் வாழ்கிறானே.

பாரதி

நெருப்புக்குத் தீ வைக்கும் கண்கள்! பார்ப்பார்
 நெஞ்சுக்குள் சுழல் வெற்றி வேல்கள்!
 கருப்பாகப் படுத்திருக்கும் கேள்வி போல
 கனமாக எழு மீசை! மெலிந்த தோற்றம்!
 சிரிப்போடு கொக்கரிக்கும் இதழ்கள்! என்றும்
 சிந்தையைக் கிளறி விடும் சொற்கள்! நீ
 உருவாகி உயர்ந்தது உண்மையோ என்றே
 உண்மையில் வியக்கும் இப்புவி என்றும்

ஆறுமுக நாவலர் வருகவே

சிங்கமென சைவநெறியைத் திருத்து முகத்தோய் வருக
 தீரா மதமாற்றம் கண்டு நீர் சிந்தும் விழியோய் வருக
 தங்கு சொன்மாமழை பொழியு சலியா வாயா வருக என்றும்
 படித்தார் உளமுருக எழுதும் தளரா நன்நடையாய் வருக
 சங்கம் முழங்கி சைவத்தமிழ் சாற்றும் உளத்தோய் வருக
 சார்துறைசையாதீனம் புகழ் சீர் நாவலவரசே வருக
 மங்கைபாகம் கொண்ட பிரான் மலரடி மனத்தாய் வருகவே
 மாதவ நல்லை நகர் கண்ட மாண்பார் பெருமான் வருகவே!

மஹாகவி. உருத்திரமூர்த்தி

சன்மார்க்க நெறி தழைத்திடவே
 செந்தமிழ்க் கதிர் பரப்பி நின்றோன்
 அன்பார்ந்த நெஞ்சில் பண்பாடும்
 அருந்தமிழில் நீங்காத பற்றுமுற்று
 முன்னேற்றத் துடிப்பு மிகவுடைய
 மஹாகவியாம் உருத்திரமூர்த்திபாட்டு
 சொன்னாலும் முடியாத சுவைப்பாட்டு
 சீர்கவிதை மரபுக்குப் புதிய பாட்டு

கவிஞர் முருகையன்

யான் பெற்ற இன்பம் பெறுகவிஞ்ஞாலமெனத்
 தேன் சொட்டுந் தீந்தமிழ் தேர்ந்துள்ளம் - தான்பற்றி
 கற்றுயர் வாழ்வும் கவியரசென்ற சீருமுடை
 நற்றவர் நீர்வை முருகையன்.

தனிநாயகம் அடிகளார்

தான் நடந்த நிலமெல்லாம்
 தமிழ்மணமே கமழ்ச் செய்து
 தேனடைந்த மலரென்ன
 திகழ் தனிநாயகத் தேசருவம்
 ஊனடைந்த உடலிளைக்க
 உற்ற பட்டறிவின் ஒளிவீச
 மானிடந்தான் உயர்ந்ததென
 மதிப்படைய நிறுத்தும் தூதர்.

மறைத்திரு. கணேசையர்

எங்கிருந்தோ செந்தமிழ் நீர்
 வேட்கையினால் எவரேனும்
 தங்கவொளித் தொல்காப்பிய
 தமிழ்க்கடலெங்கு உளதென்றே
 இங்கு வருவார்: வந்து பேசி
 இன்சுவைகடலில் நீந்தியே
 காங்குகரை இல்லா மொழிக்
 கனி வெள்ளம் மூழ்குவரே.

ஸ்வாமி விபுலானந்தர்

தவம் செய்த தவக்கோலம்
 தமிழ் செய்த புண்ணியத்தால்
 அவம் செய்த மனிதகுலம்
 அருளெய்த வரும் தெய்வம்
 நவம் செய்த நூல்கள் பல
 நாட்டி கலை பேணு மூர்த்தி
 சிவம் செய்த விபுலானந்தம்
 சீர் விவேகர் மறுவடிவம்

காஞ்சி மாமுனிவர்

எவ்வுயிர்க்கும் இனிய பிரான்
 இயல்பினிலே சேய் போன்றான்
 தெவ்வரும் வந்தனை செய்
 திருவுடைய துறவு வேந்தன்
 இவ்வுலகில் அறம் வாழ்வுற்ற
 எம் சங்கராச்சார்யப் பேர்
 செவ்வியறக் கொண்ட குரு
 சீரென்றும் வாழியவே

“இசைக்குயில்” எம். எஸ். சுப்புலட்சுமி அம்மாள்

இறப்பினை வென்றுயர்ந்த
 இசை பாரத சங்கீதம்
 சிறப்பினுக்கு எடுத்துக்காட்டு
 சுப்புலட்சுமி அம்மை போதும்
 மறப்பினும் மறக்கவொண்ணா
 மதுரமாக் குரலின் மேன்மை
 அறப்பெரும் அருளின் அழகு
 அமைந்த கலையரசி தோற்றம்.

கவியரசர் வாலிக்கு அஞ்சலி

தீச்சுடரில் சிரிக்கின்ற வாலித்திருவாளா! புன்னகைக்கும்
பூச்சரமாம் துணைவியுடன் போய்விட்ட பொன்னரசே!
நீராடும் திருவரங்கத்தில் நீ பிறந்தே நம்முள்ளத்தில்
போராடும் குணம் பேணிப் புகழுருவாய் நிற்கின்றாய்!

நீராடும் விழிகளுக்குள் நிழலாடும் கவியரசே!
பாரோடும் பாஸ்போட் இல்லாத பாட்டுக்காரன் நீ!
காற்றுக்குள் வீடு கட்டக் கலைஞர் நீ சென்றதுவும்
காற்றில் கலந்து வந்து கலக்கமுறச் செய்கிறது!

திரையிசையில் பதினைந்து ஆயிரங்கள் தந்தாய்!
கரையின்றி படங்கள் பலவுக்கு கதை நீ தந்தாய்!
முறைப்படியே திருக்குறளை முழுதுணர்ந்த நின்போலொரு
திரைப்படத்து நடிகருண்டா? திக்கெல்லாம் தேடுகிறோம்

தாடிக்குள் தமிழ் ஒன்று கண்டோம் அதில் உள்ள
கேடித்தனம் கூடக் கற்கண்டாக இனித்ததுண்டு
உன்னுதட்டுப் படியினிலே உருண்டு வரும் கவிதைகளில்
சின்னமணித் தேர் செய்துசெந்தமிழை ஏற்றி வைத்தோம்.

சின்னமணித் தேரீருக்கச் செந்தமிழ்த்தாய் அங்கிருக்க -கவி
மன்னவனே உனைக்கானோமமர்யவனைப்பாடச் சென்றாயோ?

காலநதிக்கரை அருகே காத்திருந்த நாங்களெல்லாம்
மூலபலம் நீயென்றுமுன்னேறத் துடித்திருந்தோம்
ஓலமிடும் புயல்காற்றாய் உள்ளத்தைக் குழறவிட்டு
நீலமயில் வாகனனை நீ காணச் சென்றாயோ?

குருமார்கள்

01. சிவயோக மாமுனிவர்

சிவம் பழுத்த செந்நெறிக்கும் தீந்தமிழ் ஓம்பற்குந்
தவம் பழுத்த சீர் சிவயோகர்- அவம் பழுத்த
வாழ்வுக்குதவாதே வாழ்ந்திட்டார் துறவியாய்
தாழ்வில்லாத் தொண்டு நனி சார்ந்து

02. அச்சவேலி குமாரசுவாமிக் குருக்கள்

வேதாந்த சித்தாந்தம் விளைவுபெற வித்திட்டிடு
நாதாந்த மேலானார் நல்லச்சவேலி கோதறியா
உன்னதமாம் நூல்கள் பல தந்த குமாரசுவாமிக் குரு
மன்னவராம் சிவாச்சார்ய அரசு

03. நல்லையாதீன குருமஹாசந்நிதானம்

(ஸ்ரீஸ்ரீ சுவாமி நாத தேசிக ஞானசம்பந்த
பரமாச்சார்ய சுவாமிகள்)

தேவாரத் தேனும் திருவாசப்பாகும்
நாவாரமாந்தி நல்லைத்திருவூரில்- சுவாமிநாதர்
தானதுவாய் நிற்பார் தளைகளறுத்தோங்கினார்
வானமுத ஞானம் தளைத்து

04. பேராசிரியர் கா. கைலாசநாதக்குருக்கள்

ஐந்தெழுத்தால் ஆன்மா அரனுடமையாமாறு
சுந்தரராம் பேராசான் கைலாசநாதகுரு – வந்தவர்க்கு
நோக்காலும் வாக்காலும் நுண் உபதேசத்தாலும்
நோக்கினார் பரஞானம் தேர்

05. சு. இராஜேந்திரக்குருக்கள்

செந்தமிழ் எனும் தாய் பெற்ற செல்வமே! செந்தில் செவ்வேள்
கந்தவேள் அருள்ஒளி மணியே! கந்தபுராண விளக்கக் கடலே!
சிந்தனை செய்யும் போதெல்லாம் உளத்தே தித்திக்கும்
அமுத ஊற்றே!
வந்தித்தோம் வான்புகழ் நீரூர்
இராஜேந்திரக்குருவாய வள்ளலே!

06. பண்டிதர். ச. பஞ்சாட்சரசர்மா

வடமொழி வல்லார் தாமும் வரையறுத்துரைக்கலாற்றா(து)
இடருறும் இடங்கள் தன்னில் இடரறுத்தியம்ப வல்ல
திடமது உடையாய் செந்தமிழ்ச் செழுங்கடல் குடித்தாய்
நடமிடு நாதன் பஞ்சாட்சர நாமம் கொண்ட பண்டிதரே

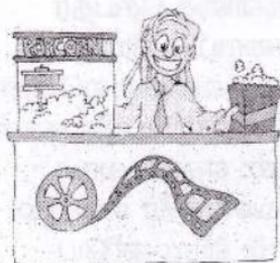
07. வீரமணிஜயர்

கற்பகவல்லி பேரில் நல்ல
கவினொழுகு கவிதை செய்தீர்
இற்றைநாள் வரையில் இங்கு
உமைவெல்ல ஒருவரில்லையென
கற்றவர் ஏத்துகின்றார்: கவிதைகள்
குறவஞ்சி: ஆடல்: என்றெலாம்
நற்றமிழ் இசைவளர்த்தீர் என்றும்
நமஸ்கரித்தோம்: வீரமணியே

23. இன்றைய திரைப்படங்கள்

காதலுக்குப் பேரிடஞ்சல்: வில்லன் வேசி
 களியாட்டம்: விடுதியிலே காமக்கூத்து:
 சூதாட்டம்: அதனிடையே சூழ்ச்சி: கைகலப்பு
 சூரதீர நாயகரின் வெற்றி: கும்கும் குத்து:
 காதலியின் முத்தம்: காதலிலே சிறு குழப்பம்:
 கைவிலங்கு: அதனால் ஒரு சோககீதம்:
 வேதனைக்குப் பின் காதல் வெற்றி:
 வேட்கை டூயட்: ஓட்டம்: திரைப்படமாம்

வெண்டைக்காய் திரைப்படங்கள்: விளம்பரங்கள்:
 விளக்கெண்ணைப் பாடல்கள்: வசனங்கள்
 சுண்டைக்காய் இயக்கம்: சுவையில் பதிவுகள்:
 சீர் தமிழைக்கொல்லும் டப்பாச்சங்கீதங்கள்
 மண்டூக நடிப்பு: மன்மதக்குத்தோ குத்துப்பாட்டு
 மாறாத தமிழ்ச்சினிமாச்சாதனையை மாற்றி
 விண்டூயர் முயற்சிபல செய் திரையுலகத்தார்
 வாழ்கவே: வளர்கவே: நாம் படம் பார்க்கவே

24. அழகு கொஞ்சம் செல்வம்

பொன்னிற் பொலிந்த முகமும்
 புறாவின் மணிக் கழுத்தும்
 மின்னல் தெறித்த உடலும்
 மிளிரும் குருத்துத் தோள்களும்
 கன்னம் காட்டும் பளிங்கும்
 கவிதை கேட்கும் காதுகளும்
 கன்னங்கரிய முடியுமாய்
 கருக்கொள் இளம் புருவச்சேய்

சின்னஞ்சிறிய கண்களும்
 சிரிப்பைக் கிழிக்கும் இதழ்களும்
 மன்னும் சிமிழியாம் மூக்கும்
 மலரும் செம்பொற் பாதங்களும்
 இன்னும் என்றும் அமுதமாய்
 இனிக்கும் குளிர்மை மேனியும்
 கண்ணினைக் கவரும்: அங்கே
 கருத்தினை மயக்கும் உருவம்:

செக்கச் சிவந்த நிறமும்
 செம்பொன்னைப் பழிக்கும் கைகளும்
 பொக்கைவாய்ப் பூமணமும்
 பூச்செண்டு மேனியால் நீந்திடும்
 சொக்க வைக்கும் பேரழகும்
 சொல், எண்ணம், செயலெல்லாம்
 இக்கணமே மறந்து இதோ முத்தம்
 தந்திட வாவெனவழைக்கும் தெய்வம்

25. ஆடலில் ஒரு அரிய தவம் கண்ட காரிகை

கலையலகில், முக்கியமாக சினிமாவில் இருக் கிறவர்கள் பேரில் இப்போதும், அவர்கள் ஒழுக்கமான வாழ்வில்லாதவர்கள் என்ற ஒரு கருத்து இருக்கிறது.

அதே போலவே, பழைய காலத் தைய நாட்டிய மங்கையர்களான கணிகைகள், தேவதாசிகள், பதியிலார் என்றெல்லாம் அழைக்கப் பட்டவர்கள் பேரில் ஒழுக்கமற்றவர்கள் என்ற கருத்து இப்போது நிலை பெற்றிருக்கிறது.

அன்றைய சிலப்பதிகாரத்து மாதவி தொட்டு இன்றைய சினிமா நயன்தாரா வரை இதற்கு உதாரணங்கள் காட்டுவர்.

ஆயினும், இந்த நிலை பிரபலமுற்றதே முகலாயர் காலத்திற்குப் பின்னர் தான். தமிழ் இந்து அரசர்கள் போல, ஆதரிப்பார் இன்மையால், உடுக்க உடையும், உண்ண உணவும் இல்லாது போய் அவல வாழ்வுக்குள்ளான தேவதாசிகள் கீழான வாழ்வுக்குத் தள்ளப் பட்டார்கள். அதற்கு முன் அவர்கள் தூயவாழ்வு வாழ்ந்து பரதக்கலையையும், பண்பாட்டையும் வளர்த்திருக்கிறார்கள்.

இந்த முன்னுரையுடன் இக்கவிச்சித்திரத்துக்குள் உங்களை வரவேற்கிறோம். நடனசுந்தரி என்பது நாட்டியதாரகையின் பெயர். அழகும், கலையும் ஒருங்கே அமையப்பெற்றவள் அவள். நாட்டியசத்துரு என்ற இராஜா அவளை தவறான முறையில் பயன்படுத்த முயன்றான்.. அவள் அதற்கு உடன்பட்டாளா..? ராஜாவை எதிர்த்தாளா..? என்ன நடந்தது..? கவிச்சித்திரம் படியுங்கள்.

புத்தர் சங்கரர் மொழி தள்ளி
பொன்னுடல் விற்றிட வேண்டுமாம்
எத்தனை சூழ்ச்சிகள் அம்மம்மா
இன்னும் எப்பழி தான் சூழமோ

நாட்டியம் ஆடுதல் என் தொழில்- எனில்
நல்லறம் கைவிடல் ஆகுமோ?
காட்டுவன் என் திறம் யாவுமே- என்று
கவினுறு புன்னகை வீசினாள்

என்று மொழிந்தனள் நாட்டியசுந்தரி- நடன
ஈசன் திருவடி நெஞ்சினில் நாட்டினாள்
முன்னுள்ளார் அறியாத வண்ணமாய்- யாவரும்
மூளும் அச்சத்தில் துடித்திடும் வண்ணமாய்

ஓப்பனை யாவுமே செய்து கொண்டாள்
உள்ளவர் யாவரும் மயங்கிட
தப்பிய மதியுடையவன் நாட்டியசத்துரு
தரிசித்திடச் சபையிடை வந்தாள்

ஆடினள் நடனம் அன்று தான்- யாவரும்
ஆஹா என வியக்கும் வண்ணமாய்
ஆடிடும் ஆடவல்பிரான் திருவடி
அதில் ஐம்பொறியும் கூடிடும் திண்ணமாய்

காணரும் காட்சியைக் கண்டனர்- மங்கை
காற்சிலம்பெறிந்து ஆடினள்
பூணரும் நகையெல்லாம் ஒவ்வொன்றாய்
போக்கியே மன்னன் முன் வீசினாள்

நடனமரபு மீறாமல் நளினம் யாவும் காட்டியே
நல்லணியாவும் சிந்தியே நன்கு ஆடினாள்
உடலழகு காட்டுவாள் போலும் என மன்னவன்
உற்றமூடக்கரம் தட்டி உவந்திட்டான்

ஐயன் ஆடவல்பிரான் முன்நின்றனள்
அஞ்ஜலிக் கரங்கள் குவித்தேத்தினள்
செய்த பொய்வடிவு பொறுக்கவே கண்
சிந்தும் முத்தாரங்கள் சாற்றினாள்

சரிகைப்பட்டுச் சரிந்தது உள்ளே
தவத்தின் காவியாடை தெரிந்தது
கரியமனத்து அரசன் கறுவினன்
கடும்தண்டனை அளிக்கப் பணித்தனன்

உள்ளொளி தன்னில் மலர்ந்தனள்- உடல்
உற்றிடும் துன்பம் வென்றாடினாள்
துள்ளி எழுந்தனள் உடல் துறந்தே- அங்கே
தோய்ந்தனள் பரசிவானந்தம் எய்தியே

26. பெரிய ஆள் (மால்) திருவஞ்சல்

காப்பு

செவிதொறும் கனிந்த செந்தேன்
 தெளிந்த சொல் தவறுண்டெனினும்
 புவிபுகழ்ந்து எடுத்த திருமாலோன்
 புகழ் திருவஞ்சற்பா காக்க!
 பவவிலங்கறுத்த புள்ளின்
 பாகனைத் தொடர்ந்து பற்றிக்
 கவிமதம் பொழியும் குருகூர்ப்
 பராங்குசக் களிறு தானே

நூல்

திருவாழத் திருவுடைய பூமகளும் வாழ
 திருமகுடப்பணிவாழ கருடன் வாழ
 திருவடிப்பூப்போத சடகோபர் வாழ
 தெள்ளிய சீராமானுசர் செங்கோல் வாழ
 வருணநெறிச் செவ்விவளம் செழித்து வாழ
 விஷ்ணுதாசர்கள் குடியெல்லாம் நன்கு வாழ
 சுருதிநெறி வாழ திருத்தலங்கள் வாழ
 சுந்தர வரதராஜனே ஆடர் ஊஞ்சல்

பாங்கிலிங்கு பரவெளியே நல்விதானமாக
பராபரமே மணியார்ந்த விட்டமாக
ஓங்கு பல பூங்கலைகள் பந்தலாக
உயர்மறை நான்கும் சங்கிலிகளாக
ஆங்கு உபநிடதமுறுக் கிழையதாக
அழகுப் பிரணவமே பொற்பலகையாக
மங்குல்தவழ் சோலைக் கோவில்மேவும்
மாதவனே! சுந்தரனே! ஆடீரஞ்சல்

காடெஞ்சிப் பொய்யர் புறங்காட்டியோட
கவடர் குடுகிடுகிடென நடுங்கியாட
நாடெங்கும் நான்மறையர் நாக்கொண்டாட
நல்லுலகு நலந்திகழ்ந்து குடக்கூத்தாட
ஏடெங்கும் நற்பொருளே நேயர் நாட
கேசவ நின் வண்புகழே தேசம் பாட
ஆடெய்துமடி அழகனே ஆடீரஞ்சல்
அழகு வரதப்பெருமானே! ஆடீரஞ்சல்

விளக்கொளி வரதபதி வேங்கடக்கோன்
 விண்ணாகு சிங்கமலை ஓங்கு சிங்கள்
 துளக்கற்ற அருளமுதத் தென்னரங்கள்
 துய்யதிருச் சோலைமலைச் சுந்தரத்தோளன்
 அளப்பரிய ஆராவமுதப்பிரான் ளங்கள்
 அழகு கண்ணபுரத்தையன் ஆகி
 களித்து நாமுயரச் செய் பொற்கோவில்
 கோவிந்தனே! வேங்கடவா! ஆடீருஞ்சல்

பொய்கைமுனி பூதத்தார் பேயாழ்வார் தண்
 பொரு நம்மாழ்வார் நாதமுனி விட்டுணுசித்தன்
 துய்ய குலசேகரன் நம் பாணநாதன்
 தொண்டரடிப்பொடி மழிசை வந்த சோதி
 செய்யதமிழ் மங்கையர் கோன் செல்வக்கோதை
 சீரமதுரரோரமுதர் சேர்ந்து வந்தே
 பெய்யுமருள் நாலாயிரத்தின் வடிவு கொண்ட
 பொன்னாலை பெருமானே! ஆடீருஞ்சல்

பொன்னொளியும் நவரத்னமாமகுடம் மின்ன
 புனைநுதலில் அணிகளொடு திருமண் ஓங்க
 மின்னொளிரும் ஐம்படைக்கலங்கள் மின்ன
 மிளிருபுயத்தில் உயர் துளவமாலைதுன்ன
 கன்னியராம் திருமாதும் பூமாதும் மின்ன
 காதலுயர் கோதையும் பாவை பாட
 மன்னு மார்பில் கௌத்துவமும் விளங்கிட
 மாதவ வல்லிபுரப்பிரான்! ஆடீருஞ்சல்

வெண்ணையினுக்காடியே குடமுமாடி
 மிகமகிழ்ந்து குரவை எனும் கூத்துமாடி
 கொண்ணஞ்சக் காளியன் படமீதாடி
 கோவியர் தம் மனைதொறும் குலவியாடி
 நண்ணியே நல்லோர் நெஞ்சில் ஆடி
 நரகமே சுவர்க்கமாக ஆடி வருகிற
 கண்ணனே! களிமயிலாள் திருமகள்
 காதலனே! காருண்யனே! ஆடீநஞ்சல்

ஏழுலகும் ஏத்து எட்டெழுத்து நாமம் சொல்லி
 எங்குமுள அடியர்களும் வாழ்த்த ஆடீநஞ்சல்
 செழும்புயலின் வடிவுடை சீராளா ஆடீநஞ்சல்
 சீர்நூற்றெட்டு திவ்யதலமுடையாய் ஆடீநஞ்சல்
 ஆழிவலம்புரி உடைய அண்ணா ஆடீநஞ்சல்
 அழகுக்கருடக்கொடி எம்மான் ஆடீநஞ்சல்
 ஆழ்வார்கள் தமிழ்பாடி ஆடீநஞ்சல் நீரூர்
 ஆராவமுதப்பெருமானே ஆடீநஞ்சல்

27. திருமகள் (பிராட்டியார்) திருவஞ்சல்

நீராழி நிறத்துப்பிரான் அடிகள் வாழ
 நெடுமகுடப்பணிவாழ கருடன் வாழ
 பேராழி செலுத்து விஸ்வக்சேனர் வாழ
 பெரியாழ்வார் முதல் ஆழ்வார்கள் வாழ
 ஓராழி கதிர்நிலவு வாழ அனுமன் வாழ
 உலகிலே அடியார்கள் அன்பு வாழ
 சீராழி சங்குகதை சிலை வாள் வாழ
 வைஷ்ணவியே! திருமகளே! ஆடீநஞ்சல்

நால்வேதம், பவளக்கால் தூண்களாக
 நளின விசிஷ்டாத்வைதம் விட்டமாக
 சால்பான வைணவாகமங்கள் கயிறதாக
 சரணாகதி சாஸ்திரமே நற்பீடமாக
 மால் கொண்ட மலரவளே! மன்னிடும்
 முத்தமிழின் திருவஞ்சலிதனில் வைகி
 சேல்விழிகள் நம்மேற் சிறிதே விழிக்க
 செந்திருவே! திருமகளே! ஆடீநஞ்சல்

பூங்குழல் சேர் பொன்முடியின் மணிகள் ஆட
 பூமஞ்சள் குங்குமமும் பொலிந்து ஆட
 பாங்குடனே குண்டமும் பதக்கம் ஆட
 பசும்மார்பில் மாங்கல்யம் இசைந்து ஆட
 அங்கையினில் அணிவளை கூடகமும் ஆட
 அழகுத்திரு இடையில் மேகலையும் ஆட
 சங்குசக்கரமேந்தும் பிரான் காதலுடன் ஆட
 சுந்தரியே! திருமகளே! ஆடீநஞ்சல்

கரியகுழல் அசையுமென வண்டொலிக்க
 கவின் தோள் அதிருமென தொடியொலிக்க
 மருமலர்க்கை அலங்குமென வளையொலிக்க
 மலரெழிலே வருந்துமென மறையொலிக்க
 இருமுலைகள் குலுங்குமென வடமொலிக்க
 இடையொசிந்தே வாடுமென கலையொலிக்க
 திருவடிகள் சிவக்குமென சிலம்பொலிக்க
 ஹரிப்பிரியே! திருமகளே! ஆடீருஞ்சல்

பொன்கொழிக்கச் செய்பவளே ஆடீருஞ்சல்
 புனிதகலை வளர்ப்பவளே ஆடீருஞ்சல்
 நென்மணிகள் குவிப்பவவே ஆடீருஞ்சல்
 நிறை அஷ்டலட்சுமியே ஆடீருஞ்சல்
 மன்னு மகவு தருபவளே ஆடீருஞ்சல்
 மாங்கல்யம் காப்பவளே ஆடீருஞ்சல்
 இன்னருள்புரி இலக்குமியே ஆடீருஞ்சல்
 இறைவியே! திருமகளே! ஆடீருஞ்சல்

கலைச்செல்வி வாணியொரு வடந்தொட்டாட்ட
 கற்புடைய வள்ளியொரு வடந்தொட்டாட்ட
 மலைமகளும் பரிவிலொரு வடந்தொட்டாட்ட
 வானத்து இந்திராணியொரு வடந்தொட்டாட்ட
 கலையழகு நிறை உருவே! பரிந்துரைத்தே
 கண்ணனருள் தந்திடும் கற்பகமே! நேற்றிச்
 சிலைமடந்தையே! சீரங்கநகர் வாழ்வே!
 செந்திருவே! திருமகளே! ஆடீருஞ்சல்

வாழி

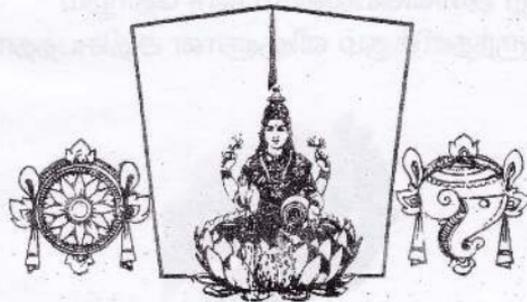
சுந்தர வரதராஜனடி நினைப்போர் வாழி!

சீர்மறையோர் பசுநிரைகள் செழித்து வாழி!
தந்திடு செங்கோலரசு தழைத்து வாழி!

தையலார் கற்பு நெறி ஞானம் வாழி!
செந்தமிழும் சீரறமும் சிறந்து வாழி!

சங்குசிலை சக்கரமொடு கதை வாள் வாழி!
செந்திரு பூமகளார் பெருங்கருணை வாழி!
சரணம் அருள் பெருமாள் தாள் வாழி! வாழி!

குறிப்பு:- இத் திருவூஞ்சற்பாக்கள் வழக்கமான சைவத் தமிழ் மரபுகளிலிருந்து வித்தியாசமானவை வைணவ மரபுகளையும், ஆழ்வார்களின் அருளிச் செயல்களையும் அடிப்படையாக கொண்டவை என்பதை கவனிக்குக.

28. இணைய உலகு

புத்தன் கண்ணனுடன் பேசும் வாய்ப்பும்
 பைபிள் கீதை குறளின் பேச்சும்
 முத்தழகு இசை நடனம் யாவும்
 முறுவலுடன் கேட்டுப் பார்க்கும் பேறும்
 வித்தகர்கள் விஞ்ஞான விளக்கினாலே
 வெண்ணிலவைத் தழுவு திறமும் நல்ல
 தத்துவத்தை விரிக்கின்ற சிறப்பும்
 தருவதற்கு இணையம் போற்பிறிதொன்றுண்டோ?

குலை வாழை ஈட்டமென முகவரிகள்
 குவிகின்ற கருத்துக்கள் இணையஉலகு
 மலர்பூத்த தோட்டமாம் வலைப்பூக்கள்
 மாந்தரைத் தேடும் முகப்புத்தகங்கள்
 அலையற்ற கடல் போல அமைதியாக
 அகிலத்தை அளக்கும் படக்காட்சிகள்
 விலையற்ற இவையெல்லாம் வீடு தோறும்
 விருந்தளிக்கும் விஞ்ஞான அதிசயத்தால்

29. தனிநாயக விழா

இவ்வாண்டு (2013) யூலை 27, 28ஆம் திகதி களில் தமிழ்த்தாது தனிநாயகம்அடிகளாரின் நூற்றாண்டு விழா நிறைவு வைபவம் நடைபெற்ற போது, அதை கண்ணுற்று இரசித்து எழுதியது.

திறந்த வெளி அராங்கு:

திரளான அன்பர் கூட்டம்:

சிறந்த நிகழ்வு அமைப்பு:

செந்தமிழின் பெருமைப் பேச்சு:

கறந்த பாலின் சுவையாய்,

கற்கண்டாய் கவினும் ஆடல்:

துறந்தவன்: தூயதனி நாயகம்:

திறனுறு நூற்றாண்டு விழா:

சொல்லெல்லாம் கரும்புத் துண்டு:

சுடரெல்லாம் நாயகப் பேச்சு:

கல்லெல்லாம் கலையின் தோற்றம்:

கருத்தெல்லாம் கவி அராங்கம்:

புல்லெல்லாம் தென்றல் தீண்டும்,

பொழுதெல்லாம் பட்டி மன்றம்:

அள்ளலாம் தமிழ் தானிங்கு

அரிய நூற்றாண்டு விழா:

அற்றைத் திங்கள் என்ற
 அரிய நாடகக் காட்சி
 காற்றில் வந்துபுகும் எதிர்
 காலம் பேசும் மன்றம்
 சேற்றினைக் கழுவித் தமிழின்
 செம்மை சொல் பல்கலை
 கற்றவர் சேர் ஆய்வரங்கம்
 கண்டோம் தமிழ்நாயக விழா

கள்ளுடைச் செந்தமிழினைக்
 காதலித்த காரணத்தாலே
 பிள்ளைகள் பலரும் அங்கே
 பரிசு பதக்கங்கள் பெற்றார்
 உள்ளரும் உவகை உற்றார்
 ஊக்கமும் உணர்வும் பெற்றார்
 வள்ளல் தனிநாயகர் புகழ்
 வாழ்கவென வாழ்த்திசைத்தார்

தனிநாயகம் விழாப் போலினி
 தாமோதரம் பிள்ளைக்கும்
 கனிவுறு நாவலர் கைலாசபதி
 கணேசையர் இவர்களுக்கும்
 இனிதுற விழாக்கள் காண்போம்
 இன்தமிழ் வளரக் காண்போம்
 நனிதிகழ் தமிழ் உள்ளங்கள்
 நாடெல்லாம் பெருகச் செய்வோம்

30. மலர்ச்சி உற்றாள்

கற்கண்டே! என்றால் என்னை வந்து
 கடிக்கின்ற சிற்றெறும்பு நீ என்றாள்
 நெற்குன்றே! என்றால் மூட்டை கட்ட
 நினைக்கின்றாய் போலும் என்றாள்
 பொற்காசே! என்றால் என்னை வைத்து
 பெருவட்டி பெறநினைத்தாய் என்றாள்
 தெற்குள்ள செந்தமிழே! என்றேன் இனிய
 தேன் மழையை தந்தே மலர்ச்சியுற்றாள்

பூக்காடே! என்றால் நான்
 பொதுவுடமையா எனச்சினந்தாள்
 தேக்குமரக்கிளியே! என்றால்
 சிறுகூண்டில் அடைப்பாய் என்றாள்
 பாக்கள் தரு சுவை! என்றால்
 பொருளுரைத்துப் பிரிப்பீர் என்றாள்
 தூக்கமில் இந்துதர்மம்! என்றேன்
 துயரழிந்து மிக மலர்ச்சியுற்றாள்

தேன் கூடே! என்றால் தேனித்
 தீக்குணம் என்னிடமா? என்றாள்
 மான் விழியே! என்றால் மற்றை
 உறுப்பு அழகில்லையோ? என்றாள்
 கான் மலரே! என்றால் கசங்குவனோ?
 நானும் என்றாள் அருளாளர்
 தேன் தமிழே! என்றேன் தித்திக்கும்
 இதழ் தந்து மலர்ச்சியுற்றாள்

31. ஆனந்தத் தேள்

வீடெல்லாம் உறவுப்பின்னல்
 வெளியெல்லாம் நட்புக்காற்று
 ஏடெல்லாம் புரட்சிப்பாடம்
 எழுத்தெல்லாம் தேனின்சொட்டு
 நாடெல்லாம் சனாதனதர்மம்
 நகரெல்லாம் தமிழின்பாட்டு
 காடெல்லாம் அழகின் காட்சி
 கனவெல்லாம் வண்ணக்கோலம்

வாளெல்லாம் மாதர் கண்கள்
 வாழ்வெல்லாம் பயணம் எங்கள்
 தாளெல்லாம் சான்றோர் சென்ற
 தடத்திலே செல்லும் தாள்கள்
 தோளெல்லாம் தோழர் ஏந்தும்
 சுமைகளைத் தாங்கும் தோள்கள்
 நாளெல்லாம் கவிதைப்பெண்
 நலத்தினைத் துய்க்கும் நாள்கள்

பாடுக! பொதுமைப் பாட்டு
 பாடுக! யாதும் ஊரே!
 ஆடுக! அகிலம் எல்லாம்
 அனைவரும் எம் கேளீர்!
 கூடுக! மாலை நம்மைச்
 சுரண்டுவார் இல்லையென்றே
 பாடுக! நன்றாகப் படைத்தான்
 பாடுக! நன்தமிழ் செய்தே!

32. ஆடுகின்றான்... ஆடுகின்றோம்...

ஆளுக்கொரு பாத்திரம்- எடுத்து
ஆடுகின்றோம் திருக்கூத்து
நாளுக்கொரு வேடம்- பூண்டு
நடிக்கின்றோம் நன்றாக

முறுவலிப்பதைக் கூட -சடங்கு
முறையாகச் செய்கின்றோம்
குறுகிய உரு மறைய- உயர்
கோலங்கள் பூணுகின்றோம்

எம்மோடு சேர்ந்து- கூத்தன்
எம்மானும் ஆடுகின்றான்
சும்மாவா? ஆடுகின்றான்- சுற்றி
சுழற்றி விட்டு ஆடுகின்றான்

ஆடும் ஆட்டத்தில் -சிறு
துரும்பையும் ஆட்டுகின்றான்
நாடும் உள்ளத்திலே- நாளும்
நடராஜன் ஆடுகின்றான்

தில்லையிலே ஆடியவன்- சுடுகாட்டு
தலங்களிலும் ஆடுபவன்
எல்லையில் அண்டமெலாம்- மாயா
இணைசக்தியால் ஆட்டுபவன்

ஐந்தொழில் நடந்திடவும்- அந்த
 ஐம்பூதங்கள் இயங்கிடவும்
 சந்ததம் சிவகாமியுடன்- அந்த
 சபாநாதன் ஆடுகிறான்

ஆட்டமதில் தவறுண்டாகி- நாம்
 அடிமாறி ஆடி விட்டால்
 நீட்டமினி வேண்டாமென- உடனே
 நிறுத்திடுவான் ஆட்டத்தை

தொடர்ந்தவன் ஆடுகிறான்- நம்
 துயரழித்து ஆடுகிறான்
 இடமது மாறாமல் உலகெலாம்
 இயக்கியே ஆடுகிறான்

கூத்தனவன் கூத்தினை- நாம்
 கும்பிட்டு வாழ்த்திடுவோம்
 பாத்திரப்பணி வழியே- பரமுக்தி
 பாங்குடன் பெற்றிடுவோம்.

கணனி உலகின் தாக்கம் இன்று எழுத்துலகக்கு பெரும் அச்சுறுத்தலை ஏற்படுத்தியுள்ள நிலையில் பிரம்மஸ்ரீ தி. மயூரகிரிசர்மா அவர்களின் “ஏற்றம் பெருக வந்தாய்” என்ற கவிதைப் பட்டயல் பெரும் வரவேற்புக்குரிய ஒன்றாகும்.

வகுப்பறையில் நல் மாணாக்கனாக விளங்கிய மயூரகிரி இன்று புதுக்கவிதைப் படைப்பாளியாக முகிழ்ந்ததைக் கண்டு உளம் மகிழ்கின்றேன். அவர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தில் இதழியல் கற்கையை மேற்கொண்டு அதிவிசேட சித்தி பெற்றவர்.

போட்டிப்பரீட்சை மூலம் அரசேசேவையில் நுழைந்த மயூரகிரி தான் பழத் -துச் சுவைத்த, கண்ட, அனுபவித்த சமூக வாழ்வியலோடு தொடர்புபட்ட மற்றும் ஆன்மீக துறைசார்ந்த விடயங்களை 32 தலைப்புக்களில் குறுங் கவிதைகளாக இந்நூலில் வெளியிட்டிருப்பது பாராட்டுக்குரியது.

கவிதை உலகில் நுழையும் இளையோர்க்கு இந்நூல் நல் அமிர்தமாக அமையும் என எண்ணுகின்றேன். தந்தை நீர்வை மணி ஐயாவின் வழி காட்டலுடன் தனயன் மயூரகிரி தன் எழுத்துத் துறையை மேலும் வளர்க்க வேண்டும். இக் கவிதைத் தொகுப்பினால் எழுத்துலகை வளம் பெற வைத்த மயூரகிரியின் முயற்சியை மனமார வாழ்த்துகின்றேன்.

இ. குணநாதன் - SLEAS

பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர் (நிர்வாகம்),
வலயக் கல்வி அலுவலகம்,
தீவகம் - வேலணை.